

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 1648

Doknr.
204565

Dato
24-02-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 6. februar 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 338 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Spørgsmål nr. 338:

"Vil ministeren oplyse og kommentere kommunernes samlede udgifter til efterværn til tidligere anbragte unge for hvert af de seneste tre år og samtidig vurdere, hvad omkostningerne vil være for kommunerne, hvis der skabes ret til efterværn til alle tidligere anbragte unge?"

Svar:

Mange tidligere anbragte unge får i dag ikke den nødvendige støtte i overgangen til voksenlivet. Regeringen ønsker derfor at indsatsen over for tidligere anbragte unge bliver styrket, så de unge ikke skal stå alene, når de fylder 18 år, og anbringelsen ophører.

I forhold til spørgsmålet om kommunernes samlede udgifter om efterværn kan jeg oplyse, at det ikke er muligt at knytte udgifterne fra de kommunale regnskaber direkte til den enkelte modtager af efterværn.

Derfor tages der afsæt i antallet af unge, der er tildelt efterværn, samt den gennemsnitlige udgift til de enkelte foranstaltninger efter serviceloven. Disse foranstaltninger omfatter døgnophold på et anbringelsessted, udslusningsordninger, udgifter til fast kontaktperson samt anden form for støtte til de unge.

Med en vis usikkerhed estimeres udgifterne til efterværn på den baggrund til at udgøre omkring 2 mia. kr. årligt i 2016-2018 (2020 pl).

Der er mange mulige modeller for at fastsætte en ret til efterværn ud over de rettigheder, der allerede gælder for unge, der har været anbragt uden samtykke, og unge, der var anbragt på eget værelse, kollegie eller kollegielignende opholdssteder. Omkostningerne for kommunerne vil derfor afhænge af, hvilken form for efterværn, de unge skal have ret til, herunder hvor længe retten skal gælde, målgruppen for forslaget m.v.

Der tages her udgangspunkt i en model, hvor unge, der har været anbragt på et tidspunkt i løbet af barndommen, får ret til en fast kontaktperson fra det fyldte 18. år frem til den unge fylder 23 år. Det forudsættes beregningsteknisk, at hver tredje vil tage imod tilbuddet om en fast kontaktperson. De personer, der aktuelt er i efterværn i et opholdssted eller modtager efterværn i form af en kontaktperson, fratrækkes.

Med det afsæt skønnes merudgiften til omkring 300 mio. kr. årligt inklusive administrative merudgifter.

Med venlig hilsen
Astrid Krag